

Szeretet

2021

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

A fotó az új temesvári imaház átadásán készült, ez év júniusában.

Az aktív igehallgatás alapelvei

TARTALOM

- Imaházmegnyitó Temesváron
- Teológiai évváró, felvételik
- Egyedülálló és házasok is konferenciáztak
- Az anabaptisták megjelenése Erdélyben
- Mivé vált számomra a gyülekezet?
- „Nyilvánosan és házként”

„Most és itt élni küldetés! Továbbadni a hit lángját, követhető nyomokat hagyni magunk után, megőrizni a gyülekezetben a családi légkört, befogadónak lenni a keresők számára, barátnak lenni a «barátkozók» számára – ezért érdemes élni a megújult falak között!”

A megszokott gyülekezeti életet korlátozó döntések különös kihívások elé állítják az igehirdetőket és az igehallgató gyülekezetet. Az igehirdetőket ilyen kérdések foglalkoztatják: hogyan tudjuk a legtöbb gyülekezeti taghoz eljuttatni az üzeneteket, ha nem járhatunk közösségbe? Hogyan tehetjük az igehirdetéseket érthetőbbé, érdekessé ahhoz, hogy az felkeltsse és fenntartsa a képernyő túloldalán lévők figyelmét? Mit üzen Isten a gyülekezetnek egy ilyen rendkívüli időszakban?

Igehallgatókként talán még az eddigieknél is nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk azért, hogy meghalljuk Isten hozzánk szóló üzenetét. Megtanulni használni a technikai eszközöket, kizárni a zavaró tényezőket, nem elhanyagolni az Istennel és a gyülekezettel való kapcsolatunkat, időt teremteni ezeknek a gyakran megsokszorozódó teendők, vagy a korlátozott lehetőségek mellett... Gyülekezetbe járó emberekként biztosan találkoztunk ilyen és ezekhez hasonló kérdésekkel, problémákkal az elmúlt hetekben, hónapokban.

Hogyan hallgassuk Isten igéjét? Úgy gondolom, hogy ez önmagában is egy nagyon izgalmas kérdés. A mostanában jellemző nehezítő körülmények pedig még aktuálisabbá teszik. Az a tapasztalatom, hogy a mögöttünk hagyott időszak sokunkat szembesített a kérdéssel: mit is jelent számunkra valójában a gyülekezet, az istentisztelet, az igehallgatás?

Teológusként, mint rendszeres igehirdető és igehallgató több gyülekezet életébe is belelátok. Igihirdetőket, lelkipásztorokat, technikusokat, és más szolgálattevőket látok, akik minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy a gyülekezet lelki táplálékhoz juthasson. Igehallgatói oldalról azt látom, hogy van-

(>>> folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **A szilágysági missziókerület birtokában a leendő oktatási központ helyéül szolgáló telek.** 2021. június 24-én, a legutóbbi munkakongresszusi határozat alapján, megtörtént a tervezett Cserepka János Baptista Oktatási Központ felépítése céljából megvásárolt szilágysallai telek átírása a Szövetség nevére a Szilágysági Missziókerület

névére. Az átírás egy zilahi közjegyző előtt történt és az eseményen jelen volt a szövetség részéről Pardi Félix, elnök és Rajna Ottó, főtitkár helyettes, a missziókerület részéről János Csaba, elnök és Borzási István, titkár. Ezzel a missziókerület elindíthatja az építkezési terv jóváhagyását és az engedélyek beszerzését. *Illusztráció: az oktatási központ látványterve. (János Csaba lp.)*

■ **Jó hírek a sólyomkövári táborból.** Isten kegyelméből sikerült még egy hálózathat elkészíteni és a nyári táborozásra már használatba is venni. Erre azért is volt szükség, mert egy melléképület tetőszerkezete, aminek az alapzata és falai kőből vannak, mennyezete pedig ugyancsak kőből készült, cserére szorult. Ezek még az 1940-es évek mestermunkái voltak. Próbáltuk ennek a régi épületnek minél több részét megtartani, úgyhogy kimondot-

tan csak a tető lett lecserélve rajta. Az új hálórész még 12 személlyel bővíti a táborozók lehetséges számát. A hálórészhez fürdő, sőt saját konyha is tartozik, azért hogy a nyári táborozáson kívül, ősztől tavaszig, külön is kiadható legyen. Még egy előnye van a felújításnak: az épületből gyönyörű kilátás nyílik a tábor előtt elterülő völgyre (fotó). (Módi Tünde)

■ **Családvédő és pedofília-ellenes törvény Magyarországon.** A magyar parlament 2021. június 15-én fogadta el azt a pedofília-ellenes csomagot, amelynek célja a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépés, az ilyen jellegű bűncselekmények büntetéseinek növelése. Az ügy előzményei közé tartozik, hogy a magyar bíróságok korábban gyakran igen enyhe ítéleteket hoztak ezekben az ügyekben. A törvény kiegészül azzal, hogy az iskolai szexuális felvilágosítás nem irányulhat a nem megváltoztatására, valamint a homoszexualitás népszerűsítésére. A magyar parlamenti ellenzék rögtön farkast kiáltott, mondván, hogy az intézkedés „az LMBTQ (homoszexuális) emberek elleni uszításról, megfélemlítésről, félelemkeltésről és gyűlöletről szól”. A brüsszeli bürokrácia is szinte azonnal reagált a jogszabályra, majd július 7-én az Európai Bizottság, 8-án pedig az Európai Parlament fogadott el közleményt az egyébként nemzeti hatáskörbe tartozó magyar intézkedés ellen. Orbán Viktor miniszterelnök a felhívásokra reagálva kijelentette, hogy a kormány továbbra is azon a véleményen van, hogy a szexuális nevelés kizárólag a családokra, szülőkre tartozik, és nem az iskolákra vagy más intézményekre, ezért nem lesz hajlandó beengedni az LMBTQ-aktivistákat az iskolákba.

■ **Baptista gimnázium diákjait rabolták el Nigériában.** 140 baptista diákot raboltak el tegnap fegyveresek a Bethel Baptista Gimnáziumból Kadunában, Nigériában. Áprilisban egy baptista gyülekezetre rátörve megölték a lelkeszt és azóta is elrabolva tartják a gyülekezet négy előljáróját. (Nigériában 990 keresztyént tartanak elrabolva, tavaly pedig 3,530 keresztyént öltek meg. Az Open Doors szervezet szerint mindkét szám ebben az országban a legmagasabb a világon.) Együtt térdelünk és imádkozunk értük a szülőkkel, a Nigerian Baptist Convention-nel és El-ijah Brownnal, a Baptist World Alliance főtitkárával. (Szilágyi Béla, Baptista Szeretetszolgálat, FB)

■ **A BTA továbbra is várja a jelentkezőket lelkipásztor szakra** (alapképzés, BA-licenciátus diploma, 8 félév), **kántor szakra** (alapképzés, BA-licenciátus diploma, 6 félév) **és mesterképzésre** (4 félév). A mesterképzésen belül zenei specializációra is lehetőségük nyílik a hallgatóknak. A mesterszak azon érdeklődők számára is nyitott, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. Részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>. **E-mail:** teologia@rmbgysz.ro, **Tel.:** 0735-500 700). **Jelentkezési határidő:** 2021. augusztus 20.

(>>> folytatás a címloldalról)

nak, akik még jobban elköteleződtek a közösségük felé és bátorítják egymást a testvérek. Ezt jó látni és tapasztalni.

Ugyanakkor mégis az az általános tapasztalatom, hogy nagyon nehézé vált a gyülekezeti élet szervezése. Sokan váltak passzívvá, érdektelenné. Mások elvárásokat támasztanak a szolgálattevők felé, ugyanakkor maguk még annyira sem vesznek részt a gyülekezet életében, mint korábban. S ez komoly feszültségeket okoz. Normál körülmények között is rendszeresen van ilyen feszültség a gyülekezet aktív és passzív tagjai között, de ez most kiéleződni látszik, és ez olyan probléma, amellyel gyülekezetként szembesülnünk kell. Ebben pedig egy központi kérdés az igehallgatáshoz való hozzáállásunk. Elmélkedésünk alapja oda vezethető vissza, hogy mint gyülekezeti tagok, mit gondolunk egyáltalán a gyülekezetünkről?

Mi számomra a gyülekezet? Ebből következnek majd a további kérdések: mit jelent nekem az istentisztelet és mit az igehirdetés? Azt hiszem, a jóléti társadalomban élő modern ember számára különösen nagy kísértés, hogy a gyülekezetre a fogyasztói társadalom szemüvegén keresztül nézzon. A gyülekezet a szolgáltató, az istentisztelet és az igehirdetés pedig a szolgáltatások, amelyeket kedvünk szerint igénybe vehetünk. Nem akarok senkit se megsérteni, de gyakran ez a benyomásom, különösen most. A Biblia tanításának tükrében azonban egyáltalán nem ezt látom a gyülekezetről. A Bibliában a gyülekezet Krisztus teste, melynek élő és aktív tagjai vannak, kiket Isten Lelke vezet. Szeretetlenben szolgálnak egymásnak és végzik misziói küldetésüket a világban lelki ajándékaik szerint (1Kor 12). Tehát a keresztény élet egy meglehetősen aktív, kezdeményező élet, nem pedig passzív fogyasztás.

Az egyéni keresztény élet bibliai pillérei: az Istennel való személyes kapcsolat építése, a rendszeres ima, az igeolvasás, a szolgálat, a hitben való növekedés, a megszentelődés, és a gyülekezeti élet gyakorlása (ApCsel 2:42, Róm 14:17-18, Fil 2:14-16, Kol 1:9-11, Jak 1:22).

Mi következik ebből? Az igehirdető és az igehallgatók ugyanannak a testnek aktív, egyenértékű tagjai. Az igehirdető a maga lelki ajándéka szerint szolgál, míg a többieknek is úgy kell tenniük a maguk területén, a maguk adottságai szerint. Akkor működik jól egy gyülekezet, ha ezt élék meg a tagok. Másrészt, megállapíthatjuk, hogy az istentisztelet és az igehallgatás csak egy szelete a biblikus keresztény életnek. Keresztény hitünket nem lehet csak erre az egy pillérre építeni! Ha ezt tesszük, szinte borítékolható, hogy amit építünk, össze fog omlani. Természetesen vannak esetek, amikor csak arra van szükségünk, hogy Isten Igéje megvigasztaljon, vagy különleges érzéseket váltson ki belőlünk – egy „lelki pluszt” adjon, amikor erőtlenség vagyunk. De hogyha el akarjuk hagyni azt a bizonyos tejet, akkor ez nem lehet az állandó állapotunk, elvárásunk az igehirdetésekkel szemben (Zsid 5:11-14).

Úgy gondolom, hogy a keresztény életre és így az igehallgatásra is különösen igaz ez az elv: annyit nyerünk belőle, amennyit belefektetünk.

Ha igehallgatásunk mellé nem párosul az imádság, a személyes igeolvasásunk, az egyéni Isten-keresésünk, a gyülekezetünk tagjai iránti elköteleződésünk, akkor jelentősen leszűkítjük az Istennel való találkozásaink, formálódásunk lehetőségét! Vegyük észre, hogy az igehirdetőnek nem feladata az, hogy az igehallgatók helyett is gyakorolja a hitéletet! Ebben nekünk, igehallgatóknak van egyéni felelősségünk: a hallott ígét nekünk kell beépítenünk az életünkbe. Ez munkával jár, de akkor lesz valódi haszna! Gondoljunk csak bele: mennyivel gazdagabb lehet az igehallgatásunk akkor, ha jól ismerjük a Bibliát? Az igeszakaszt, amit éppen felolvastak? Ha imádságos szívvel készültünk arra, hogy Isten megszólítson és kérdezzük Tőle, mi a mondanivalója számunkra? Ha úgy tekintünk az igehirdetésre, mint erőforrásra az egyébként mindennapos tanítványságunkhoz? Ha tovább kérdezzük, imádkozunk, ha valamit nem értünk meg elsőre? Rögtön másodlagos lesz, hogy az igehirdető hogy néz ki, hogy raccsol, vagy milyen a díszítés mellette... Ekkor igehallgatásunk középpontjában az áll, hogy a mi Istenünkben és az Ő Igéjében gyönyörködhetünk – és emellett minden más eltörlő. Ráadásul gondoljunk bele abba is, hogy milyen motiváló hatással lehet egy igehirdetőre egy ilyen gyülekezet!

Igehirdetői oldalról pedig ott van a hatalmas felelősség, hogy Isten nevében szólunk emberekhez. Ez rengeteg késztülődést, imádságot, örlődést jelent. Tudhatjuk, hogy aki tanít, annak súlyosabb ítéletben lesz része (Jak 3:1). Ennek tudatában kell készülnünk minden egyes igehirdetésre, miközben egyébként mi is megküzdünk a mindennapok gondjaival. Ezt kell tennünk egy olyan világban, amikor még azt sem feltétlenül látjuk, hogy a kamera túl oldalán kik hallgatnak minket! Amikor igehirdetéseinket bármikor, bárki a világon meghallgathatja, visszanezheti, terjesztheti. Adott esetben egy fél mondatot bármikor felhasználhatnak ellenünk! Ki mer szembenézni ekkora nyomással? Kérem az igehallgatókat, hogyha kritizálnák lelkipásztorukat, igehirdetőiket – vegyék figyelembe ezeket a szempontokat is: te mit mondanál ilyen helyzetben, testvérem?

Adjunk hálát Istennek azért, hogy még most is szól hozzánk igehirdetéseken keresztül! Adjunk hálát az igehirdetőkért, akik vállalják ezt a szolgálatot! Imádkozzunk azért, hogy igehallgatókként tudjuk beletenni a mi részünk is, hogy az igehallgatás gyakorlata valóban gazdagítsa életünket és épülésünket szolgálja!

Selmeczi Nimród
igeidok.hu

Bemerítések a szatmári körzetben.

Pünkösdvasárnap bemerítést tartottunk a szatmárnémeti gyülekezetben, amikor öt fehér ruhás vallotta meg az Úr Jézusba vetett hitét a bemerítés vizében is. A bemerítkezők név szerint és a fotón látható sorrendben: Erdei Tünde, Nagy Barbara, Nagy Tímea, Sípos Kristóf és Sípos Reuél. Igehirdetéssel Paul Gericke kanadai misszionárius testvér szolgált a 2Móz 33:1-6, 12-17 alap-

ján. Mózes elhívását hozva példaként Isten felénk írányuló hívásáról szólt, valamint arra adott válaszközl, összekötve mondanivalóját a pünkösdi üzenettel.

Szakaszon 2021. július 20-án tartottunk alámerítést. Hat fehér ruhás merült a hullámsírba, köztük egy

háromtagú család is. Az ígét Gábor Rupi testvér, a kóroni cigány gyülekezet lelkipásztora hirdette. A bemerítést Ivánitzki István gyülekezeti vén, a szakaszi misszió felelőse végezte. A bemerítésre a szabadban, a gyülekezet udvarán került sor.

Mezőteremen 2021. június 13-án délután került sor újszövetségi bemerítésre. Kilenc személy tett hitet az Úr Jézus mellett. Testvéreink még 2020 márciusában tartott evangelizáció-sorozat alkalmával hoztak végleges döntést az Úr Jézus mellett, de a járvány miatt csak az idén kerülhetett sor a bemerítésre. Vendég ige-

szolgáló Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor testvér volt, aki a Máté 3. fejezete alapján az igazi megtérés ismérveit emelte ki és megtérésre hívta a jelenlevőket.

(Körzeti beszámoló: Kovács József lp.)

Koltói bemerítés Nagybányán. Istenünk szeretete folytán 2021. június 6-án bemerítési ünnepélyt tartott a koltói baptista gyülekezet a nagybányai baptista imaházban, ahol három fiatal vallotta meg a Jézus Krisztusba vetett hitét. A koltói testvérek már jó ideje készültek erre az ünnepélyre, azonban a pandémia, továbbá a hely szűke tavaly nem tették lehetővé a bemerítés megtartását. A nagybányai testvérek szeretettel bocsátották rendelkezésre az imaházat. A szép számú gyülekezet a koltói Téglás Lajos és Koncsárd Balázs testvérek vezetésével imádkozott. Isten ígétét Nagy István, nagyfalui lelkipásztor végezte, aki korábban maga is lelkipásztora volt a körzetnek. Saulus megkereszteléséről prédikált az ApCsel 9:17-22 alapján. Az igehirdetés és a fehér ruhások bizonyágtétele után a bemerítést János Csaba, a gyülekezett lelkipásztora végezte. János Csaba és Nagy István lelkipásztor testvérek kézzel imádkoztak az új tagokért, majd köszöntések és buzdítások következtek. Örömmel a szívünkben adtunk hálát Isten kegyelméért! Szívvel kívánjuk, hogy Isten áldja meg a három friss tagunkat és a gyülekezeteket egyaránt! (A fotón balról jobbra: Nagy István lp, Koncsárd Emilia, Koncsárd Milán, Koncsárd Eszter és János Csaba lp.)

Megnyílt a temesvári gyülekezet új imaháza

Öröm és hála sugárzott mindazoknak az arcán, akik részt vettek június 27-én az imaházmegnyitó ünnepén, Temesváron. A helyiek szemében ott csillogott a leírhatatlan érzés: hosszú évek imája, adakozása, olykor nézeteltérései, kétségei, három évi építkezés nehézségei után *hazaérkeztünk!* Gyönyörű nyári vasárnap volt, a mi Istenünk még az időjárás által is ránk mosolygott, hiszen a napok óta tartó hőséget jótékony lehűlés váltotta fel erre a napra.

Az új épület homlokzata

„Boldogok, akik házadban laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!” – köszöntötte Boros Róbert, helyi lelkipásztor az ünneplő gyülekezetet a 84. zsoltárral, majd Bálint Pál kezdőimája után megtörtént a szalagvágás, s a jelenlevő lelkipásztorok bevonultak a terembe. Az alkalom imaáhitattal folytatódott, ebben Nagy Géza testvér vezette a gyülekezetet. Két fő imatémát említett: hálaadás és könyörgés a jövőért. Hálaadás elsősorban Isten kegyelméért, az Úr Jézus Krisztusért, aki megváltást szerzett nekünk. Hála illeti őt azért is, hogy az új imaház felépítésében lépésről lépésre vezetett bennünket, megőrzött minden bajtól, megtartotta a gyülekezetben az egységet, kirendelte az anyagiakat, a munkásokat és mindazt, amire az építkezéshez szükségünk volt.

Rajna Ottó, tordai lelkipásztor, a Szövetség főtítkárhelyettese igehirdetésében kihangsúlyozta, hogy az elkészült gyönyörű imaterem Isten házává csak akkor válik, ha Ő lakozást vesz benne, ha az idejövők Vele akarnak találkozni, a gyülekezet tagjai istenfélő életet élnek és Isten kijelenti magát ezen a helyen. Az igehirdetés után Gál János gyülekezetvezető olvasta fel a gyülekezet és az építkezés krónikáját: „Történelmi eseménynek vagyunk tanúi a mai napon, amikor Isten kegyelméből Temesváron egy

új, magyar, baptista imaház hivatalos megnyitóját ünnepeljük. Az új imaház építésének gondolata már 2002-ben megfogalmazódott, egy új lelkipásztori lakás felépítése azonban akkor sürgetőbbnek bizonyult. Így először ezt az épületet fejeztük be, és csak azt követően fogtunk az új imaház felépítéséhez. 2018. április 8-án megható mozzanatok lehettek tanúi mindazok, akik a délelőtti istentisztelet után átjöttünk a letakarított udvarra, amikor Igét olvastunk és imádkoztunk a sorra kerülő munkálatokért. Készítettünk egy listát 103 névvel (a gyülekezet tagjaival és hozzátartozóival), amit egy lezárt dobozba helyeztünk, és a lelkipásztori lakás bejáratával szembeni sarokban, félmagasságban befalaztunk. Az utókornak kívánunk ezzel üzenni. Az előző épület falai között 80 évig dicsértett a mi Istenünk neve, itt adták tovább a hit szikráját több nemzedéknek és anyanyelvünkön hangzott az Ige érthetően, hitelesen, erővel. Isten tudja egyedül, hogy ebben az új, korszerű épületben milyen hosszú ideig fog majd hirdettetni az evangélium, hány nemzedék fog majd hitre jutni itt, hányan fognak elköteleződni fehér ruhában az Úr Jézus mellett.”

Az istentisztelet emlékezetes pillanata az építési munkálatokat menedzselő Juhász Ervin és Demjén Attila gyülekezeti vénék imái voltak, akik Istennek ajánlották az elkészült imatermet. A zenei szolgálatot a helyi fiatalok, valamint a gyülekezet kórusa végezték, alkalmi költeménnyel Szűcs Gyöngyi szolgált, s a jelenlevő lelkipásztorok: Bálint Pál, a gyülekezet korábbi lelkipásztora, Sallai Jakab, az Aradi Reménység Gyülekezet lelkipásztora, valamint Demeter Sándor, a Temesvár-Belvárosi Református Gyülekezet lelkipásztora köszöntötték a gyülekezetet.

„Most és itt élni küldetés! Továbbadni a hit lángját, követhető nyomokat hagyni magunk után, megőrizni a gyülekezetben a családi légkört, befogadónak lenni a keresők számára, barátnak lenni a «barátkozók» számára >>>

A szalagvágás

»» – ezért érdemes élni a megújult falak között!” – hangzott a krónika befejező gondolata, s ezt jó lesz emlékeztetőül a szívünkbe vésni, hiszen az imaház épülete csak eszköz a lélekmentésben, közösségformálásban.

Délután folytatódott az ünnepség, amikor kétnyelvű istentisztelet keretében a román ajkú meghívottakkal, az építkezésben részt vevő tervezőkkel, kivitelezőkkel, lelkipásztorokkal örvendeztünk és adtunk hálát az Úrnak. Az igei szolgálatot Petrica Bulica, a temesvári Betel gyülekezet lelkipásztora végezte, de köszöntötte a gyülekezetet Soponariu Ionel, az adventista gyülekezet lelkipásztora is, akik otthont biztosítottak gyülekezetünk számára az építkezés éve alatt.

Az elkészült imaházért minden dicsőség és hála Istent illeti! Ugyanakkor szeretnénk köszönetet mondani a szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteknek, magánszemélyeknek és vállalkozóknak, kanadai, amerikai egyesült államokbeli és ausztráliai támogatóknak, a helyi gyülekezet egykori tagjainak, a román baptista gyülekezetek tagjainak és mindazoknak, akik imatámogatást nyújtottak gyülekezetünk számára. Egyedül Istené a dicsőség!

Boros Róbert lp.

Az előjárók, az építkezést vezetői...

... és a kórus

Teológiai évváró Hadadnásdon

„Jobb valaminek a vége, mint a kezdete”, mondja bölcs Salamon a Préd 7:8-ban, és egyet is értettünk vele, amikor teológiai évváró ünnepet szerveztünk a hadadnásdi gyülekezetben 2021. július 4-én. Véget ért egy tanév, amelynek során legnagyobb részben az interneten folyt az oktatás. Egyrészt a tanárok és a diákok egy része mentesült az utazás fátalmaitól, másrészt viszont hiányzott a személyes találkozás lehetősége.

Ebben az évben négy lelkipásztor-szakos hallgató fejezte be tanulmányait, miután az államvizsgát is letették, kitűnő eredményekkel: Budai Dániel, Pap Lénárd, Szűcs Dávid és Zsemlye Alfréd. Bizonyoságtevésükben elmondták, hogy hálások a tanulás éve-ért, sok ismerettel és tapasztalattal gyarapodtak. Emellett a gondolkodásuk és a jellemük is formálódott, és valamelyest betekintést nyertek abba a szolgálatba, ami ezután rájuk vár. Garai Zsolt és Székely András testvérek vezetésével énekekkel is szolgáltak.

A hadadnásdi és sámsoni összevont fúvószenekar valamint az énekkar is kivette részét a szolgálatból, a tanárok részéről pedig Borzási Pál testvér bátorította a végzősöket. Az Igét Borzási István testvér hirdette az 1Sám 17 alapján. Arról beszélt, hogy a lelki szolgálat végzése során szükség van mindenkinek az önmaga és a hitetlenség felett aratott győzelemre, aztán mindenki szembe kell nézzen a saját óriásaival, és az Úr segítségével le kell győzze azokat.

Az istentisztelet végén, tanulmányaik elismeréseként, a végzősöket átvették Giorgiov Adrián testvértől az emléklapokat. Felemelő mozzanat volt, amikor

Budai Lajos testvér a négy fiatalemberért való imádkozásra buzdította a gyülekezetet, tovább indítva őket a szolgálat előttük álló útján.

Mi történik, amikor valaminek vége lesz? Valami új kezdődik! Kezdődnek a lelki szolgálat évei, esetleg újabb tanulmányi időszak... Hadd legyen ebben is jó elindulás, hűséges kitartás és a Dávidéhoz hasonló győzelmek!

Vége lett a tanévnek, befejeződött egy ciklus. Új kezdődik. Még hangzik a kérdés: „kit küldjek el, és ki megy el nekünk?” (Ézs 6:8). A te válaszod mi lesz?

Fazakas György oktatásért felelős alelnök

Siklós József

Hívás és küldés

És a tizenkettőt
magához hívta,
hogy őket tanítsa,
hogy őket szeresse,
mennyei országa felé vezesse,
– hogy Vele legyenek,
mert Benne Isten Országáa elközelgetett.
Jó Rá figyelni, semmit se tenni,
feszülten várni, – jó Vele lenni.

És a tizenkettőt
messzire küldte,
mert lázban hevülve
sok lélek jajgat,
rabbá igáznak démoni hatalmak.
Annyi kéz adni, békülni béna!
Sok száj bezárul, mondani néma
igazság szavát tiszta szeretetben.
Halál árnyékától sokak szíve retten,
bűn súlya alatt sok lélek remeg...

Küldte őket, hogy szavuk nyomán
gyógyuljanak és szabaduljanak
és megtérjenek.

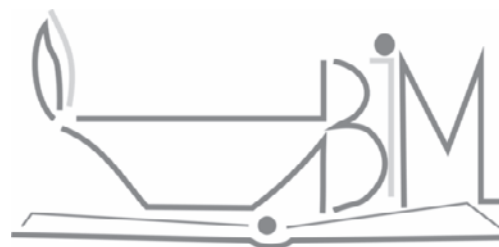

Felvételi a nagyváradi Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az online oktatásra (távoktatásra). A felvételit nyert diákok a teljes tanulmányi program ideje alatt távoktatásban fognak részesülni, annak előnyeit élvezve. Az online oktatás két formában fog történni: szinkron és aszinkron módon. A szinkron tanulás olyan online tanulási eseményre utal, amelyben a hallgatók egyaránt részt vesznek a tanulásban egyidejűleg. Erre hétvégeken, péntek délután és szombat délelőtt kerül sor. Az aszinkron tanulás is online csatornákon keresztül történik, de valós idejű interakció nélkül. Más szóval a hallgatók ugyanazt az anyagot különböző időpontokban vehetik át az online oktatási felületen.

A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Genézis, Rendszeres teológia, Róma-Galata levelek, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztýén élet, Etika, Evangélizáció.*

A felvételire szeptember 25-én kerül sor, szintén online (az időpont és az online találkozási felület részleteiről értesítjük a jelentkezőket).

A bibliaiskola nyitva áll mindenki előtt, bárhol, bárhol (az oktatás magyar nyelven folyik), aki valódi keresztýén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy online vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy online interjú.

A beiratkozáshoz szükséges iratokat a Bibliaiskola titkárságára kell eljuttatni e-mailben. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Bert-helot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0735-500985 (baptifon); e-mail: emericus8@yahoo.com.

A Bibliaiskola vezetősége

Teljes öröm, egyedülállóként is

Konferencia a Dregán-völgyben

Kiváltsággént éltük meg, hogy – az elmúlt évvel ellentétben – idén megtarthattuk az egyedülálló nők konferenciáját, immár az ötödiket. Május 28–30 között gyűltünk össze a Dregán-folyó völgyében, a Rehobot keresztyén központban, hogy a TELJES ÖRÖM titkaiba betekintsünk.

A konferenciát Borzási Márta a nőszövetség elnöke nyitotta meg a 149. Zsoltár 2. versével: „Örüljön alkotójának Izráel...” A csodálatos környezet, a találkozás öröme, az Alkotó csodálata, Isten megtartó kegyelme öröme, dicsőítésre serkentett. Borzási Mirjám és Sütő Erika vezettek az éneklésben és zenei tudásuk mellett szellemiségükkel is felhangoltak a dicsőítésre.

A bevezetőt Dr. Balla Annamária előadása követte, „Az öröm pszichológiája” témakörben. A teremtő csodálatosan alkotott meg, különböző lelkiállapotok hatására örömhormonok termelődnek szervezetünkben, amelyek segítenek megküzdeni a kihívásokkal és támogatják az egymáshoz való kapcsolódásunkat közös tevékenységekre, szolgálatainkra.

Szombat reggel a hegyek mögül kivillanó napsugár hívogatott egy új nap örömeire, Vass Gergelyné Iluci buzdított imára az Ézs 49:13–16 alapján. „Nem vagyunk elhagyottak”, mondta, mert nem feledkezik meg az anya gyermekéről, de ha megfeledkezne is, Isten nem feledkezik meg rólunk. Ezért is magasztaltuk Istent. A személyes bizonygatótevékenységekben is csodáltuk Isten munkáját, hatalmát, ahogyan lehetetlennek látszó helyzetekben megoldást adott.

Dr. Vass Gergely lelkipásztor előadásának témája: „Öröm annak ellenére, hogy ha fogynak anyagi tartalékaink”. Örömet találhatunk abban, hogy adakozunk annak, akinek kevesebb van. Ha bűnbe esünk, megtapasztalhatjuk a szabadság örömeit, gyász esetén Isten illatos olajat, csüggedés helyett pedig örömeinket ígér. Kísértésben, próbákban, kipróbált hitre juthatunk és a szolgálatban örömmel ajándékozhatjuk oda magunkat. Kovács Jutka a „Szolgálat öröme” címmel vezetett fórumbeszélgetést.

A szolgálat öröme egyenlő azzal, hogy meglátjuk a hiányt, betöltjük azt, másokért élünk. Minden örömért fizetünk, a jó örömért előre, a bűnös örömért utólag. Akarunk örülni?! Jézusban lehet.

Szombat délután, egy választásunk szerinti könnyebb sétát, illetve keményebb gyalogtúrát követően Mikló Julika előadását hallgattuk meg „Elég-e az Isten szeretete” címmel. Komoly alapigazságokat fogalmazott meg. A szeretet maga az élet. Ha elmulasztod a szeretetet, elmulasztod az életet. Az Isten szeretete személyes, önzetlen, önfeláldozó, tiszta... Tovább adom-e?

A vasárnap reggel imaáhitattal indult. Nagy Adél és László Adél buzdítottak imára. Nagy Adél, afrikai misszióban szolgáló testvérnőnk, a konferencia címmondatából („teljes öröm”), a teljességgel foglalkozott. Isten nem végez fél munkát, teljes a szentháromság, teljes az öröm, célja az állhatatosság, kitartás. László Adél, misszióban szolgáló testvérnőnk az öröm gondolatát ragadta meg a címszóból. Isten parancsolja, hogy örüljünk, teljes öröm az Istennel való kapcsolat, ez tény, hozzáállás, amin nem változtathat az érzélemvilágunk. Ezek után teljes örömmel imádtuk Istent.

A vasárnap délelőtti előadásban felkerült a pont az „i”-re. Az öröm pszichológiájától eljutottunk az öröm teológiájáig. A földi örömeink néha, úgy tűnik teljessé teszik az életet, de ez nem folyamatos és nem teljes. A teljes örömet, folyamatosan csak a boldog Isten éli meg. Az Édenkert az öröm helye, az Édenen kívül inkább kell az öröm, mint a szeretet. Van, hogy Isten megállít, elvágja az öröm fonalát, ilyenkor van lehetőség a forráshoz való visszatérésre. Az úton megélhetem a teljes örömet, de az a Mennyben csúcsosodik ki. Az elmélkedés köre a 104. Zsoltár 31. versével zárult: „Örvendezzen az Úr az Ő teremtményének”. Az a hitünk, hogy akár csak Filep, mindenki örömmel ment tovább útján.

Kui Juliánna, Szilágyosmlyó

Benyomások...

„Először vettem részt ilyen konferencián. Nem állítottam fel elvárásokat, számomra kellemes meglepetés volt. Tettszett, hogy nem csak hajadonokra korlátozódott. Jó volt épülni a bizonyágokból, hasznos információk és igei igazságok hangzottak el. Hiányzott a több fiatal egyedülálló és közös kis csoportos tevékenységek.” (Zsoldos Sári)

„Örülök, hogy részt vehettem. Köszönöm a befogadást. Jó volt megismerni új embereket, élményekkel gazdagodni, pihenni, mozogni, közösségben lenni. Ugyanakkor felfedeztem, hogy egyedülálló nőként is fontos szerepem lehet a világban, és hogy nem vagyok egyedül. Köszönöm, hogy részese lehettem ennek a közösségnek.” (Ambrus Kata)

Szilágyperecseni házaspárok a Hargita Táborban

2021. június 17–20. között a szilágyperecseni gyülekezetből több mint 25 házaspárral – nagy részben gyermekeinkkel együtt – részt vehettünk egy lélek- és kapcsolatépítő házasság hétvégén a Hargita Táborban. Minden nap két közös alkalmunk volt, melyek alatt sokat énekeltünk. Lelkipásztorunk, Borzási Pál olyan témákkal foglalkozott, amelyekre mindannyiunknak szüksége volt. Azért, hogy mi házaspárok együtt lehessünk, Pál testvér felesége, Anna és két kis segédje külön

Este a 111. és 112. zsoltárt tanulmányoztuk. Először Isten dicséretéről beszéltünk tulajdonságai és cselekedetei alapján, aztán arról, hogy milyennek kell lennie egy istenfélő férfinak Isten elképzelése és elvárása szerint. A Biblia szerint a férfi a család feje és ha ő alárendeli magát az Úr akaratának mindenben, akkor helyes irányba fogja tudni fordítani és meg tudja tartani a test többi tagját is.

Szombat délelőtt a Példabeszédek 7. részét böngészve beszélgettünk a parázñaság elkerüléséről, úgy férfiak,

foglalkozott gyermekeinkkel, tartalmas időt töltve velük, aminek építő eredményét vasárnap nekünk is bemutatták.

Első este a Jel 4:11-et olvastuk és azért adtunk hálát, hogy Isten mindent tökéletesen teremtett, az Ő akaratából lett minden lélek, az Ő akaratából lettünk férfiak vagy nők, és szintén akarata által élhetünk házasságban éppen házastársunkkal. El kell tudjuk fogadni tehát szerepünket a családban és meg kell tanulnunk értékelni az Isten által kijelölt helyünket világban. Csak így fogjuk tudni őt méltóan szolgálni, legyünk férjek, feleségek, édesapák, édesanyák, árvák, özvegyek, vagy nem házasságban élők. Tudniillik minden az Ő bölcs akaratát követően történik.

Második nap délelőtt a mindennapi személyes és a családi áhítat fontosságáról és akadályairól volt szó. Sorra vettük az ellene felhozott kifogásokat és a hanyagságunkat, megbeszéltük annak hasznát és gyümölcsét, illetve meghallgattunk néhány jótanácsot, amelyek segítségével gazdagabbá tehetjük ezeket az alkalmakat. Az 5Móz 6:6–9-ből hasznos útmutatót nyertünk a mindennapi áhítatok gyakorlásához. Ha gyermekeinket meg akarjuk óvni a bűn és a világ befolyásától, szükséges, hogy már egész kicsi koruktól tápláljuk őket lelkiileg. Szakítanunk kell rá időt, hogy együtt olvassunk Igét, megbeszéljük, énekeljünk és imádkozzunk együtt, mindenben példát mutassunk.

mint a feleségek esetében. Beláttuk, hogy el sem tudjuk képzelni, milyen káros következményei lehetnek a házasság előtt elkövetett bűneinknek és milyen romboló tud lenni a pornográfia a házasságra nézve.

Szombat este Énekek Énekét olvastuk el teljes egészében, rövid színdarabként adva elő. Ezt követően előadónk kiemelte a házasságra szóló alapvető bibliai igazságokat. Átbeszéltük, mennyire fontos a kommunikáció a társak között, mennyire valós veszély az elhidegülés és az egymástól való eltávolodás, s hogy ennek elkerülése érdekében fel kell ismernünk a kapcsolatromboló tényezőket és ki kell küszöbölnünk azokat.

A vasárnap délelőtti záróalkalmon az Ézs 14:1 alapján figyeltük meg, hogy keresztény emberekként egyszerre bírunk „jákóbi”, illetve „izraeli” tulajdonságokkal. Szó volt az ismételt bekövetkező bukásokról, illetve arról, hogy az Úr újra és újra fölemel, megint kiválaszt és elhív, s ezt alkalmaznunk kell a házasságban is. Legyünk tudatában tehát annak, hogy a házasságunkban a bocsánatkérésnek és a megbocsátásnak folyamatosnak kell lennie. A beszélgetés végén egy olyan „menyegzőn” vettünk részt, ami meghitt, megható és felemelő pillanatnak bizonyult: minden házaspár egymás kezét fogta és egymás szemébe nézve erősítettük meg házastársi szövetségünket, újabb fogadalmat téve egymásnak. **(Darabont Debóra)**

Az anabaptisták letelepítése Erdélyben. A befogadó fejedelem

Vințu de Jos, a dél-erdélyi község nekünk, magyar ajkúaknak Alvinc. Ide zárandokolunk el gondolatban augusztus végén. Négyszáz éve lesz ugyanis 31-én, hogy 1621-ben Bethlen Gábor erdélyi fejedelem hívására és hathatós támogatásával anabaptisták érkeztek Alvinc határába. A település Gyulafehérvártól 14 km-re fekszik, ahol a Maros nyugatnak fordul, a nyugatról jövő roppant forgalmas országút meg kétfelé ágazik, keletnek: Szeben, Brassó felé, meg északnak: a hajdani Fehérvár és Kolozsvár felé.

A történet kettő, vagy még inkább három évvel korábban kezdődött. Ugyanis 1618 nyarán robbant ki a cseh protestáns nemesek felkelése a katolikus Habsburg-uralkodóház ellen. Sérelmek között a lehangsúlyosabb a felekezeti kérdés volt, a szabad protestáns vallásgyakorlat ügye (a császár közismerten nagy protestánsgyűlölő volt). Megsegítésükre európai szövetség formálódott a morva, sziléziai, osztrák és magyar protestáns rendek részvételével.

A szabadság védelmére

1619 augusztus végén Bethlen mintegy 18-20 ezer főnyi katonasággal indult el Gyulafehérvárról. A hazaszeretet sürgette és a protestantizmus védelme – jellemezte az európai hatalmi konfliktusba való beavatkozást Alvinczi Péter kassai prédikátor. A hadak aztán sikeresen nyomultak előre Felső-Magyarországon. Az útjukba eső várak, városok sorra megnyitották kapukat – majd mindenhol lelkesen fogadták. Október 14-én elfoglalta Pozsonyt, ahol Forgách Zsigmond nádor átadta neki a magyar királyi koronát is.

A hadi helyzet azonban bonyolódott, Bécs ostromáról le kellett mondania és Pozsony környékén várakozott. Ekkor már a királyi országgrész jelentős hányadát birtokába kerítette. Ennélfogva a pozsonyi országgyűlés, 1620. január 8-án, Magyarország fejedelmének választotta meg. A koronát a fejére próbálta ugyan, de mindjárt le is tette. A jelenet szinte megismétlődött augusztus 25-én Besztercebányán, ahol az országgyűlés királlyá kiáltotta ki, de ő nem koronázta meg magát. Bethlen életének ez az egyik legnagyobb rejtélye – írja Oborni Teréz történész, a „Sorsfordítók a magyar történelemben” c. sorozatos kiadvány, Bethlen Gáborról szóló könyvében.

A megbékélés fontosabb

Bölcs előrelátását az események mintegy igazolták. Azon év november 8-án, a Prága melletti Fehérhegyenél, a protestáns szövetség seregei vereséget szenvedtek. A harmincéves háború első jelentős ütközete után Cseh- és Morvaországban kezdetét vette a Habsburgok katolizációs uralma: a pro-

Az alvinci Hausbuch első oldala

testánsok, elsősorban a radikális hitű és gyakorlatú anabaptista gyülekezetek kegyetlen üldözése. A fejedelmet támogató magyar rendek is meghátrálni látszottak és békekötést sürgettek. A császár és Bethlen biztosai négyszáz éve, 1621 augusztusában már sűrűn levelet cseréltek, hogy asztalhoz üljenek a morvaországi Nikolsburgban (ma Mikulov, Csehország). Abban a városban, ahol jelentős számú hutterita – az anabaptistákból származott – közösség élt, és ahol közel száz évvel korábban a tudós anabaptista igehirdető, Balthasar Hübmaier is menedékre talált.

A kitűnő mesteremberek

A morvaországi anabaptistákkal, hadjáratai során, Bethlennek is volt alkalma találkozni, mivel azoknak élelemmel és ruházattal kellett támogatniuk a hadseregét – 1619-ben tízezer katonája egy hétig állomásozott Neumühlben. A hutteri testvérek Krónikája szerint „az anabaptisták hússal, borral, sörrel, kenyérrel, szalonnával, tojással, zabbal és szalmával látták el a sereget” – írja Bálint Emese, kortárs erdélyi történész. A fejedelem megkedvelhette a több mint harminc féle mesterséget folytató anabaptistákat, hiszen mindig igyekezett képzett embereket Erdélybe telepíteni.

Az első szabadulók

Ilyen céllal küldte kancellárját, a szombatos Péchy Simon, 1620 szeptemberében Neumühl-be. A meghívást a

hutterita vezetők még elutasították. A háborús betörések miatt azonban ekkora már számos hitközösség menekülésre kényszerült. A fehérhegyi csata után közülük háromezren zsúfolódtak össze Ószombatban, azonfelül még Bethlen zsoldosai is. Úgyhogy tovább vándoroltak keletnek. Utazásukról később Jakob Werner iskolatanító írt. Az Alvincre való érkezés soraiból a nekünk oly ismerős lelkeség árad: „Isten kegyelemből adta meg nekünk, hogy 1621. augusztus 31-én Alvincre kerültünk, ahol örömmel összejöttünk, és ezért hálás szívvel mondtunk köszönetet Neki.”

Örökös vándorlásban

Az évforduló alkalom életük felől tudakozódni. És töprengeni azon a csodán, a roppant keskeny idő- és földrajzi sávon, amelyben szabadulásuk végbement. Történetük segítheti a ma hívó emberét is világunk jobb megértésében. Az anabaptistákat befogadó, a Bibliát oly nagyra értékelő fejedlem mondotta: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni amit lehet”.

Szilágyi László

Újszülöttekkel gyarapodó gyülekezet (nemcsak) Szilágybagoson

2021. június 27-én három fiatal család hozta gyermekét az Úr elé Szilágybagoson, hogy az ünneplő gyülekezettel együtt mondjunk értük hálát Istennek és kérjük áldását az életükre. Az igehirdetés – amelyet Borzási István krasznai lp. végzett – Mózes születéséről és életéről szólt. A gyermekek bemutatását Szekrényes Pál helyi lp. végezte nagy örömmel. A képen látható szülők és gyermekek balról jobbra: Pap Benjámín és Debóra, első gyermekükkel, Priscillával, Jankó Biánka és Efraim a két nagybacska gyermekükkel (Joákhim és Loisz) és a kis Dániellel, Budai Árpád és Beáta pedig a két nagyobb lánnyal (Lídia és Emília) és a kis Otíliával. Isten áldása áradjon gazdagon minden család életére! (Szekrényes Pál lp.)

Közös Hálaadónapot szervez a Szilágysági Missziókerület a sólyomkővári táborban

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt a Solyomkővári Keresztyén Táborba, közös HÁLAADÓNAPOT ünnepelni a Szilágysági Baptista Missziókerület gyülekezeteivel, 2021. szeptember 5-én, 16:00 órától! „Dicsérem az Istennek nevét énekkel, és magasztalom hálaadással” (Zsolt 69:31).

Meghívó a Timóteus bibliaiskola 25. éves évfordulójára

Örömünkre szolgál a lehetőség, hogy az idén megemlékezzünk bibliaiskolánk fennállásának 25. évfordulójáról. Hálaadással nézünk vissza az elmúlt esztendőkre, megemlékezve Isten gondoskodásáról, a tanulás lehetőségéről, a tanár testvérek állhatatos munkájáról és a diákok fáradhatatlanságáról a tanulás terén. Szeretettel meghívjuk a Timóteus Bibliaiskola minden volt vagy jelenlegi tanárát és diákját a jubileumi ünnepélyre, amelyre 2021. október 3-án kerül sor délután 18 órai kezdettel a nagyváradi belvárosi baptista imaháznál. Várjuk, hogy együtt ünnepeljünk, adjunk hálát együtt az Úrnak az elvett áldásokért, felelevenítve az iskolai évek emlékeit és visszatekintve az iskola elvégzése óta megtett útra. Szeretnénk egyúttal felbuzdulni az előttünk álló feladatok végzésére, az Úrtól kérve erre látást és erőt.

A résztvevőket kérjük, hogy jelezzék ezt szeptember 24-ig a következő e-mail címre: emerics8@yahoo.com.

Krisztusi szeretettel, dr. Giorgiov Adrián

Mivé vált számomra a gyülekezet?

A baptista gyülekezetekbe és ifikbe nagyjából olyan emberek járnak, akik hívó családba születtek és ilyen közegben nőttek fel. Vannak azonban olyanok is, akiket Isten a világból hívott el és fogadott gyermekeivé. Néhány ilyen fiatalítottunk meg, hogy megkérdezzük, min mentek át, amikor kapcsolatba kerültek egy baptista közösséggel, és mivé vált számukra a gyülekezet. Hadd szolgáljon ez bizony-
ságtévként Isten munkájáról és bátorítás gyanánt is, hogy legyünk készek megosztani az örömhírt, mert Isten a környezetünkben is tud lelkeket menteni!

ERDEI TÜNDE

1. Mutatkozz be röviden!

Erdei Tünde vagyok, Szatmáron élek. A Debreceni Egyetem tanuló mint dietetikus-szakos hallgató. Szabadidőmben szeretek olvasni, szabadban lenni, sportolni, barátaimmal tölteni az időt. Szeretem a cicákat, de a kutyákkal is jól kijövök. Isten mellett tavaly nyár végén döntöttem egy sátorozáson. Bemerítésem idén májusban volt, így a Szatmárnémeti Magyar Baptista Gyülekezet tagja vagyok.

2. Hogyan gondolkodtál a vallásról, Istenről, a hívőkről, mielőtt hívővé lettél?

Mindig is hittem Istenben, jártam templomba, de nem gondoltam, hogy lehet vele személyes kapcsolatot kialakítani. A hívőkről úgy gondoltam, hogy olyan emberek, akik jók, és ezt meg azt nem szabad nekik.

3. Mikor és milyen módon kerültél először kapcsolatba a baptista közösséggel?

Először egy tini táborban voltam, akkor apukám kolléganője által. De több év után ismét, akkor egy osztálytársam által, ő hívott el táborozni az ifivel.

4. Mi volt az első benyomásod, amikor elmentél egy ifire/gyülekezeti alkalomra/táborba?

Amikor először elmentem egy ifire, akkor meglepett, hogy milyen barátságosan köszöntöttek. Érdeklődőek voltak és ezáltal nem éreztem magam különállónak. A tábor is kellemes csalódás volt, előtte is voltam már táborban, de ez olyan élő volt lelkileg is.

5. Hogyan győződted meg arról, hogy neked is szükség van megtérésre?

Isten győzött meg róla azzal, hogy felébresztett bennem egy vágyat, hogy közeledjek felé, két igevers által. Illetve rávilágított arra, hogy mennyire elválasztott tőle az akkori életstílusom.

Majd minél jobban közeledtem felé, annál jobban megértettem, hogy Isten nélkül az élet semmit se ér. Végül egy ifivel töltött sátorozás alkalmával döntöttem úgy, hogy én nem akarok úgy hazamenni, hogy nem tettem le Isten elé az engem terhelő bűnöket. Időközben azt is megtapasztalhattam egy próba által, hogy mennyire úgy lettünk teremtvé, hogy Istentől függjünk, hogy belé vessük bizalmunkat.

6. Mit jelent most neked a gyülekezet, amelyhez tartozol?

Sokat jelent, rengeteg támogatást, segítséget, biztatást kaphattam már a legelején is. Hálás vagyok, hogy Isten egy ilyen nagy családba helyezett engem, az új barátokért, a sok imáért. Biztonságot nyújt nekem, hogy ha bármi történik, bátran fordulhatok a gyülekezethez. Sokszor volt már, hogy egy nehéz napon feltöltött az istentisztelet, vagy akár egy beszélgetés, vagy csupán néhány bátorító szó.

7. Mit tanácsolnál azoknak a fiataloknak, akik olyan emberek közt élnek a mindennapjaikat, akik nem ismerik Istent?

Elsősorban ne féljenek megosztani, hogy ők hogyan látják az adott helyzetet az ő értékrendjük szerint, ha lelkizés történik, másrészt a nem hívőknek, ha imádkozunk értük, az meg szokta melengetni a lelküket. Egy másik tanácsom, hogy ne ők akarják megtéríteni a nem hívőket, mert ez nem az ő feladatuk, hanem törekedjenek bemutatni, hogyan élnek Istennel mindennapjaikat.

PAP RÚBEN

1. Mutatkozz be röviden!

Pap Rúbennek hívnak és Nagybányától 10 km-re van az otthonom, Katalinban, de jelenleg Nagyváradon tanulok zene szakon. A szabadidőmet igyekszem olvasással kitölteni, de nagyon szeretek hosszakat sétálni a közelebb ismerőseimmel. Körülbelül öt éve tértem meg, és bemerítkezésem óta a koltói baptista gyülekezet tagja vagyok.

2. Hogyan gondolkodtál a vallásról, Istenről, a hívőkről, mielőtt hívővé lettél?

Nehéz volt a vallást többnek látni, mint kulturális identitás. Túl sok volt a „rizsa” és túl kevés az az eset, amikor azt láttam volna, hogy valakiben mindaz tényleg meggyökerezik, ami áradt a szószékről.

3. Mikor és milyen módon kerültél először kapcsolatba a baptista közösséggel?

Volt valaki, egy nálam pár évvel idősebb fiú, akiben viszont egyértelműen kimutakozott az elköteleződés és a felfűtött lelkesedés Krisztus iránt. Akartam belőle, mert üresnek éreztem a hitéletemet. Hála Istennek, ez az illető nagyon készséges volt arra, hogy segítsen és felkaroljon, és hiányzott belőle mindenfajta önös cél által vezettetett hátsó szándék. Ő hívott el először egy baptista ifi alkalomra, s ezek után elkezdtem önkéntes módon nyitni a gyülekezet felé is.

4. Mi volt az első benyomásod, amikor elmentél egy ifi-ire/gyülekezeti alkalomra/táborba?

Nyitottságot éreztem és egyfajta családiasabb lelkületet. Jó volt azt látni és tapasztalni, hogy az alkalmak nem merülnek ki csupán a liturgikus rendnek megfelelően, hanem helyet kap az egymással való közösség ápolása is.

5. Hogyan győződted meg arról, hogy neked is szükség van megtérésre?

A múltamat nézve, nem mondhatnám, hogy azt a „rúgjunk ki a hámból” féle életmódot folytattam volna, ennek ellenére láttam magamban, hogy bőven rendelkezem eltorzult és selejtes mintákkal. A csiszolási folyamat kezdetét viszont csak a megtérés indíthatta be.

6. Mit jelent most neked a gyülekezet, amelyhez tartozol?

Egy második családnak mondanám őket. Bár úgy érzem, hogy még lehetne kicsit mélyíteni ezt a kapcsolatot. Az mindenképp jó érzéssel tölt el, hogy egy cél felé haladunk és egy dolgot képviselünk.

7. Mit tanácsolnál azoknak a fiataloknak, akik olyan emberek közt élnek a mindennapjaikat, akik nem ismerik Istent?

Azt látom, hogy ahány ember, annyi féle egyéniség. Mindenkinek megvan a maga története, a maga tapasztalatai és élményei. Ezért fontos, hogy amikor valakivel megosztjuk az evangéliumot, legyünk őszinték, és iktassunk be néhány személyes vonatkoztatást is, így könnyen el lehet kerülni azt, hogy egy „perces” szubkultúrát fessünk a többiek elé. A sok hanyagolható közhely és sémaszerű szófordulat helyett inkább Krisztus legyen az, aki mozdíthatatlanul elfoglalja a központi helyét bizonyoságtevésünknek!

SIMPFERIKA

1. Mutatkozz be röviden!

Simpf Erikának hívnak, 23 éves vagyok, jelenleg Nagyváradon élek. A Partium Keresztény Egyetemen végeztem tervező grafikai szakot. Szatmárnémetiben születtem s ott is nevelkedtem 6 éves koromig, amikor szüleim úgy döntöttek, Majlátra (Arad megyében egy picike falu) költözik a „kis” családjunk (jelenleg 10-en vagyunk testvérek, a legki-

Tinisarok:

Egy jó barát barátainknak

Az, ami/aki ránk hatással van, befolyásolja azt, ahogy mi gondolkodunk. Gondolkodásmódunkat tetteink és szavaink által fejezzük ki, ezek pedig egyes hatással vannak a körülöttünk levőkre, különösen barátainkra. Annak érdekében tehát, hogy jó hatással lehessünk barátainkra, mi is valaminek vagy valakinek a pozitív befolyása alatt kell legyünk.

Nem kívánhatunk jobb befolyást életünkbe, mint Jézus Krisztusét. Ha szeretnénk egy pozitív példaképet magunknak, Jézusban lehetetlen csalódnunk. Jézus nem egy távoli isten, akit csak „nagyon hívó” emberek közelíthetnek meg. Ő bárki számára elérhető, aki meg szeretné őt ismerni. Nem csak álmodoznunk lehet arról, hogy Jézus bárcsak a mi barátunk is lenne, hiszen a vele való kapcsolat elérhető, megvalósítható. Rendeld magad Jézus befolyása alá, hogy valóban jó barátja lehess barátaidnak!

„Többé nem mondalak titeket szolgálknak, mert a szolgá nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainknak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek.” – János 15:15

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

sebb öcsém). Családi háttérünk miatt szüleim nehéz döntésre kényszerültek. Első 6 gyermeküket gyermekotthonba (árvaházba) adták be nevelésre, 2 kisebb hűgunkat örökbe adták 2 különböző családhoz, legkisebb öcsém csecsemő lévén otthon maradt édesanyjammal.

2. Hogyan gondolkodtál a vallásról, Istentről, a hívőkről, mielőtt hívővé lettél?

Nehéz gyermekkorunk volt, édesapám testi-lelki beteg; édesanyjammal túl sok teher nehezült, ami alatt lassan, de annál fájdalmasabban összeroskadott. Milyen istenképe lehet egy olyan gyermeknek, aki szinte csak nyomorúságot, küszködést, szegénységet tapasztal? Azt mondják, édes-apa... Isten az Édesapánk. Édesapa, apa, apu, apuka, apuci... ez a megnevezés nem mindenkiből vált ki pozitív reakciót. Szubjektív a névszeretetünk, tapasztalat alapján válik el, hogy pozitív/ negatív, illetve tetszik/nem tetszik egy név, megnevezés.

3. Mikor és milyen módon kerültél először kapcsolatba a baptista közösséggel?

Először baptista közösséggel 10. osztályos koromban kerültem, egy barátnőm hívott el hozzájuk, Aradon a gyülekezetükbe. Később ifire is hívott. Majd mikor egyetemre kerültem 2016 őszén, egy csoporttársam vont be különböző baptista körökbe (Connect csoport, Váradifi, BBSO). >>>

>>> 4. Mi volt az első benyomásod, amikor elmentél egy ifire/gyülekezeti alkalomra/táborba?

Az első dolog, ami megfogott, az a békesség volt, az volt érezhető közösségükben.

5. Hogyan győződted meg arról, hogy neked is szükség van megtérésre?

Láthatjátok szüleink elképesztő próbálkozását, hogy mindenünk meglegyen, nekünk jó legyen. Ha nem volt jó otthon, odaadtak általuk jobbnak ítélt, gazdagabb, stabilabb helyre. Ha ott nem tetszett, akkor otthont biztosítottak, apukám betegnyugdíjas, anyum egész gyerekkoromban reggeltől estig napszámon volt, nem kímélve testét, csak, hogy megvegyen egy szőnyeget A MI (lányok, mert mi pretenciósabbak voltunk, mindig) SZOBÁNKBA.

Ilyen odaadó, szerető, szelíd, kegyelmes, önfeláldozó szülők mellett mintagyerekekre számítana az ember.

Hát, én távol állok a mintagyerektől. Borzasztó makacs, önfejtő, hálátlan, lázadó természetem van. Még most is rengeteget ártok másoknak, s magamnak miatta. Annyi verést kaptam gyerekkoromban, csak hogy ne ártsak, s álljak meg, ne legyen olyan hirtelen (példák: leforráztam a lábam, bedaráltam a kisujjam, többször betörtem a fejem, kihasadt a térdem, megrepedt a csontom, s még sorolhatnám).

S a legrosszabb, hogy nehezen tanulok, még most se fogom fel teljesen, milyen nagy szükségem van kegyelemre. S mit is tett Jézus értem, s milyen nagy is volt az az ár.

6. Mit jelent most számodra a gyülekezet, amelyhez tartozol?

A gyülekezetem (1. Számú Baptista Gyülekezet, Nagyvárad) a családot jelenti, egy test vagyunk, összetartozunk, egymást segítjük, építjük, felemeljük, felhangoljuk egymást, összhangot, egységet alkotva. Vagyis, ezekre törekszünk.

Példa: most beteg voltam, gyenge, erőtlén kimerült. Semmi miatt nem kellett aggodalmaskodnom, két hete szabadságon vagyok, minden napra bőségesen volt lelki- testi eledel, szeretetet is kaptam. Kegyelmet. Jóságot. Imákat. Az egész gyülekezettől. S még meg se háláltam. Szeretjük egymást, mert Krisztus előbb szeretett minket, s ez összetart.

Giorgio Adrián lelkipásztorunk prédikált ezekről. Egy test, különböző tagok, különböznek, de ugyanaz az AGY, SZÍV, IDEG- és VÉRRENDSZER.

7. Mit tanácsolnál azoknak a fiataloknak, akik olyan emberek közt élnek a mindennapjaikat, akik nem ismerik Istent?

Nézz mindig Krisztusra. Ott találsz menedéket, segítséget, biztonságot, erőt, támaszt, jót, szeretetet, kegyelmet, szabadságot, örömet. Add oda azt, amid van, s amit visszakapsz megáldva Tőle, oszd meg másokkal, ha szétszotod, meglátod, mindenkinek jut, s bőven marad is (mint a kenyér és hal példázata). „Teljes öröm van Nála” (Jer 29:11.13; Jn 3:17-21).

■ **† Vad (szül. Füstös) Adél** testvérnő 65 évet kapott ajándékba az Úrtól: 2021. április 7-én temettük Nagyváradon. Érmihályfalván született, majd Nagyváradra költöztek, ekkor lett az 1. számú gyülekezet tagja. Temetésén Isten vigasztaló üzenetét

Giorgio Adrián helyi lelkipásztor hirdette az 1Móz 33:19-21 alapján, kihangsúlyozva Jézus, mint sziklaalap szerepét, akinek a kegyelmére mind rá vagyunk utalva, és Akin mindenki számára van hely. A nekrológot a gyülekezet másik lelkipásztora, Budai Lajos olvasta fel. A sír mellett Szabó László, a rogeriuszi gyülekezet lelkipásztora beszélt a feltámadásról az 1Móz 15 alapján. Mennyei Atyánk vigasztalja a gyászolókat! (Sorbán Barna)

■ Szeretettel emlékezünk drága édesapánkra, **† Szabó Gáborra**, aki 1938. június 29-én született Diószegen. 82 évvel ajándékozta meg őt az Isten. 17 évesen csatlakozott az Úr nyájához. Hegyközszentimrén merítkezett be 1955-ben, ahol későbbi feleségét, Sziki

Juliannát is megismerte. Hűségesen szolgálta az Urat a biharpüspöki, majd a nagyvárad 1. sz. baptista gyülekezet fúvóskarában, néhány évig pedig a gyülekezet gondnokaként tevékenykedett feleségével együtt. Az Úr újból Hegyközszentimrénre vezette, ahol hűséges férjként sok türelemmel gondozta beteg édesanyánkat. 54 év házasság után, 2017. november 22-én özvegyen maradt és ezután egyre inkább várta, mikor költözhet már ő is Teremtőjéhez. Három és fél évet élt özvegységben, amikor az Úr idén magához szólította. 2021. május 24-én kísértük utolsó útjára a hegyközszentimrei kápolnától, ahol a vigasztalás és a megtérés ígését Papp Dezső lp. hirdette a Jak 4:13-15 alapján. Édesapánk távozása nagy lelki ürt hagyott bennünk, de hálásak vagyunk önzetlen szeretetéért, alázatos, szolgálatkész, példaértékű életéért. Emlékét szívünkben őrizve búcsúzik a gyászoló család! (Lánya, Ónodi Julianna)

■ 2021. június 12-én, életének 87. évében ért véget **† Gönczi (szül. Ötvös) Mária** testvérnő földi vándorútja. Marosludason született, szülei egyetlen gyermekeként. Édesanyját még gyermekkorában, 5 évesen elveszítette.

Édesapjával 9 éves korában Zilahra költöztek, ahol nagynénje családjában nevelkedett egy ideig. Fiatal lányként tért meg és merítkezett be, tagja lett a zilahi baptista gyülekezetnek. 1955-ben házasságot kötött Gönczi Istvánnal. Négy gyermekük született, de csak hármat nevelhettek fel istenfélelemben, mert elsőszülött fiuk 3 hónapos korában meghalt. Hűséges volt minden vállalt és rábízott szolgálatban: az imádkozásban, köz-

benjárásban, a vasárnapi iskolás gyermekek tanításában, a betegek, idősek látogatásában, segítségnyújtásban. Özvegysége 8 éve alatt testi ereje egyre fogyott, de hite megtartotta őt a nehéz napokban. Kedves éneke szavaival vallotta: „Egyedül soha nem volnék képes rá / Járnai méltóképp, győzelmesen, / És a hétköznapi gondjai között / Élni csendben és hűségesen.” Temetése június 19-én volt a zilahi városi kápolnától, ahol Nagy Ferencz lelkipásztor az 1 Kor 13:12 verse alapján hirdette, hogy mi az, amit most látunk, és mi az, amit látni fogunk, illetve mi az, amit most megismerhetünk és amit Krisztusnál ismerni fogunk. Vass Gergely lelkipásztor továbbította Budai Lajos lelkipásztor megemlékező levelét, ismertette röviden az elhunyt nekrológját és a temetőkerben a 42. Zsoltár alapján a szomjas lélek Istenben való beteljesedéséről szólt. A viszontlátás reményében búcsúzik tőle a család és a gyülekezet! (Nagy Ferencz lp.)

■ 2021 július 27-én érkezett kegyelmes Istenünk részéről a hazahívó szó **† Balla Bálint** testvérünk számára Kémeren, aki alkotójától 93 esztendőket kapott. Testvérünk a gyülekezetünk legidősebb tagja volt. A temetésére július 29-én került, Isten bátorító ígését Pardi Félix lp. testvér hirdette a Zsolt 116:15 alapján, kihangsúlyozva, hogy igen drága Isten előtt a kegyesek, az őt szeretők halála. A temetőkerben az 1Kor 15:26 volt felolvasva, amiből hallhattuk azt, hogy mint utolsó ellenség töröltetik majd el a halál. Minden hívó áldott reménysége ez! A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérünkötől, kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára. Emlékét szívünkben őrizzük. (Pardi Félix lp.)

■ 2021. június 8-án, életének 74. évében kísértük utolsó útjára Sepsiszentgyörgyön **Bogyó Márta** testvérnőnk. Fiatalon fogadta el Jézus Krisztust személyes megváltójának, döntését a bemeírtkezés által is kifejezte 1969-ben. 1978-ban férjhez ment Bogyó Sándorhoz, és Isten megáldotta őket két gyermekkel (Sándorral és Eszterrel). Boldog házasságban éltek 15 évet, miután férjét 1993-ban az Úr betegség által hazahívta. Testvérnőnk 28 évet özvegységben élt, sok nehézség közt és betegségben, de mindig Isten segítségével bízva. Kitartással futotta meg az előtte levő küzdő tért és célba ért. Temetésén Dóczi Tibor lelkipásztor a Fil 3:7-14 alapján hirdette Isten vigasztaló üzenetét. A temetőkerben Bertalan Péter nyugalmazott lelkipásztor szólt a feltámadás reménységéről a Zsid 9:27-28 alapján. Isten vigasztalja a gyászoló családot! (Dézsi István lp.)

■ 2021. május 8-án került sor **† Márton Bertalan** testvér temetésére Kisbátonban. „Berci testvér” – ahogyan leg-

többen ismerték – 1928. szeptember 10-én született. A Lupényban töltött katonai szolgálata idején került először kapcsolatba baptista hívőkkel. A legelső istentiszteleten, amin részt vett, átadta életét az Úrnak, és nem sokára alá is merítkezett Popa Pavel lelkipásztor által. Miután hazatért Kisbátonba, egy ideig magányosan gyakorolta hitét, mivel nem volt tudomása arról, hogy a környéken működnek baptista gyülekezetek. Később a dési román gyülekezethez csatlakozott, majd pedig imádságos szívvel és nagy lelkesedéssel vett részt a szamosújvári körzetnek Kisbátonra is kiterjesztett szóróványmissziójában. Feleségével 8 gyermeket neveltek fel, akik mindannyian hívők lettek, de közülük egy sem maradt Kisbátonban. Isten 19 unokával és 16 dédunokával is megáldotta őket. A temetési istentisztelet nagyszámú résztvevője előtt dr. Borzási Pál az 1Thessz 5: 16-18, Alin Pop dési lelkipásztor pedig az ApCsel 9: 3-7 alapján hirdette a vigasztalás és a reménység üzenetét. A sírnál Emanuel Moldovan, a kolozsvári Evlavia Baptista Gyülekezet lelkipásztora szolgált a Róm 8: 10-11-ből. A magyarlónai fúvósok és énekkar hangolta a szíveket az ige üzenetére, valamint a dési testvérek is szolgáltak két román nyelvű énekkel. Isten vigasztalja a gyászolókat, és pótolja előre ment testvérünk helyét a többszörös szóróványban! (Kiss Lehel lp.)

■ 2021 június 30-án kísértük utolsó útjára **† id. Dombi Sándort** a bihari püspöki temetőben. Testvérünk Kémeren született, 1973-ban költözött Nagyváradra. Tisztelettel és szeretettel emlékszünk rá, várjuk a viszonttalálkozást Megmentőnk ígérete alapján. Szorgalmas, egyenes, szolgálatkész, mély hitű és imádkozó ember volt. Szeretett mesélni gyermekkoráról, a régi évekről és azok tapasztalatairól, tanulságairól. Nagyon szerette és szorgalmazta a családi összejöveteleket, beszélgetéseket. Példát hagyott nekünk a kitartásban, hitben, imában, mások iránti odafigyelésben. Biztos reménységünk, hogy Jézus Krisztus kegyelme által még találkozunk! „Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhívja Jézus által, vele együtt” (1Thessz 4:13-14). Testvérünk temetési istentiszteletén Isten vigasztaló ígését Giorgiov Adrián lelkipásztor hirdette az Ézs 25:7-8 alapján arról az Istenről, aki „elveszi a halált örökre”. A nekrológot Budai Lajos lelkipásztor olvasta fel. A sírkertben Szabó László lelkipásztor az 1Kor 15 alapján a feltámadás bizonyosságát hangsúlyozva kívánt vigasztalást a gyászoló családnak. (A gyászoló család)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (40.)

A világmindenség öt titka

Nagy előrelépések történtek a világmindenség kutatásában, de ezzel együtt az asztrofizikusok megmagyarázhatatlan titkokkal szembesültek:

1. Sötét anyag

Ennek nincs fénye, nem bocsát ki semmilyen sugárzást, ezért nem lehet direkt módon megfigyelni. De léteznie kell, mert gravitációs hatást fejt ki környezetére és a világmindenség szerkezetére. Némelyek úgy vélik, hogy a sötét anyagot masszív részecskék alkotják, amelyek laza kapcsolatban állnak egymással, és ezért nem lehet őket megfigyelni. „A láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2Kor 4:18).

2. Sötét energia

A sötét energia a sötét anyag gravitációs hatásait ellensúlyozza és arra az illogikus jelenségre próbál magyarázatot adni, hogy miért tágul az univerzum. A tágulást meg kellene akadályoznia a gravitációnak, de ez nincs így. A sötét energiát sem lehet észlelni, még azt sem tudják bizonyítani, hogy létezik-e, de egyelőre csakis ez tűnik észszerű magyarázatnak. A sötét energia a világmindenség 70%-át adja. „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink” (5Móz 29:28).

3. Kozmikus infláció

Az ősrobbanás-elmélet titkainak magyarázatára egy sor további elméletet kellett kitalálni. Ilyen például a kozmikus infláció elmélete. Ez azt próbálja megmagyarázni, hogy miért terjedt az univerzum gyorsan és egyenletesen minden irányban, már több mint 13,8 milliárd éve. Ám ez nem ad magyarázatot arra, hogy hogyan lehet ugyanolyan hőmérsékletű és sűrűségű a világmindenség két távoli pontja, ha azok nem voltak kapcsolatban egymással! A kozmikus infláció elmélete azt feltételezi, hogy ezek kezdetben együtt voltak, de az ősrobbanást követően a másodperc milliárdnyi töredéke alatt exponenciálisan kiterjedtek (inflálódtak), a fény sebességénél is gyorsabban. Úgy vélik, hogy ebben a kiterjedésben jött létre a tér-idő, és megszülettek a galaxishalmazok és gravitációs hullámok. „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet” (1Móz 1:1).

4. Az univerzum sorsa

A fő kérdés: merre tartunk? A válasz egy ismeretlen tényezőtől függ, ami az anyag és energia sűrűségét határozza meg a világűrben. Ha ez a tényező nagyobb az egyiségnél, akkor a világegyetem gömb alakú lenne, és a (korábban említett) sötét energia nélkül nem terjedne tovább, hanem visszazuhanna önmagába. De mivel létezik

Fotó WIKIPEDIA

ez az energia, úgy vélik, hogy a világegyetem kiterjedése folytatódni fog a végtelenségig. „Hol voltál, amikor a földnek alapot vettem? ...Tudod, ki szabta meg annak méreteit, vagy ki feszített ki fölötte mérőszinórt?” (Jób 37:4-5).

5. Az entrópia

Az idő folyton előrehalad. Ezt a tényt az entrópia magyarázza, az anyagnak azon tulajdonsága, amely egy rendszer rendezetlenségi fokát mutatja. A természetben egyre valószínűbb állapotok következnek be. Például, a hó mindig a melegebből árad a hidegebb felé, miközben egy bizonyos munkamennyiség kárba vész. A spontán folyamat visszafordíthatatlan. A munka vagy energia maradéktalanul hővé alakítható, de a hő csak részben alakítható vissza energiává. Ez azt a kérdést veti fel, hogy miért volt az univerzum kezdetben annyira rendezett, amikor létrejött? Miért csak azután lépett működésbe az entrópia (rendezetlenség)? „Tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké” (Róm 11:36).

Dr. Borzási István

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605